

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud _____

Poslovni broj spisa _____

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 1

21-11-2018

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA: _____

UR. BROJ: _____

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

OIB: 84397956623

Adresa / sjedište

A. Mihanovića 3, 10000 Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

TEHNIKA d.d.

OIB: 73037001250

Adresa / sjedište

Ulica grada Vukovara 274, 10000 Zagreb

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Potraživanje naknade štete iz parničnog postupka pod brojem Pn-2772/04, Općinskog građanskog sud u Zagrebu

Iznos dospjele tražbine 209.412,65 kn

Glavnica 75.448,01 kn

Kamate 133.964,64 kn

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaze ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

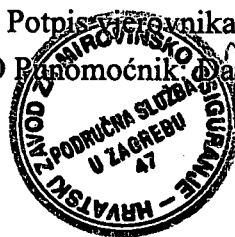
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 19.11.2018.

Potpis vjerovnika
HZMO Potporučnik daniela Boban

Primljeno: 28.02.2008
Urudžbeni broj:

Posl. br. XXXV-Pn-2772/04

OP-2764/11

291362 rok

MIRNOST

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Gabriela Topić Kordej kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Središnja služba Zagreb, Mihanovićeve 3, protiv tuženog „TEHNIKA“ d.d. iz Zagreba, Ulica Grada Vukovara 274, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 18. siječnja 2008.g. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Miljenka Frankulin Su 665/04 i punomoćnika tuženika Mate Klarića, dana 1. veljače 2008.g.

presudio je

- I. Nalaže se tuženiku TEHNIKA d.d. iz Zagreba, Ulica Grada Vukovara 274 da plati tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje iz Zagreba, Mihanovićeve 3, iznos od 75.448,01 kn sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos tekućom od 08. svibnja 2004. godine pa do isplate, iznos od 14.622,14 kn sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos tekućom od 08. studenog 2005. godine, iznos 8.580,52 sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos tekućom od 08. svibnja 2004. godine do isplate, te iznos od 3.644,99 kn sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos tekućom od 08. studenog 2005. godine do isplate, a sve u roku od 15 dana.
- II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na isplatu invalidske mirovine u vremenu od 01. ožujka 1998. godine do 31. siječnja 2004. godine u iznosu od 68.367,25 kn sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos koja teče od 08. svibnja 2004.g. pa do isplate, te u dijelu koji se odnosi na isplatu za tjelesno oštećenje u periodu od 1. ožujka 1998. godine do 31. siječnja 2004. godine u iznos od 7.985,91 kn sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos koja teče od 08. svibnja 2004. godine pa do isplate.

rastavio

Obrazloženje

Tužitelj je dana 07. svibnja 2004. godine podnio tužbu protiv tužene radi naknade štete.

Navodi da je u razdoblju od 01. ožujka 1998. godine do 31. siječnja 2004. godine isplatio svom osiguraniku, a bivšem djelatniku tuženika Ivanu Krniću, na ime invalidske mirovine iznos od 143.815,26 kn, a na ime novčane naknade za tjelesno oštećenje iznos od 16.566,43 kn. Navodi da je navedeni osiguranik dana 09. prosinca 1977. godine doživio nesreću na poslu kao zaposlenik tuženika te da mu je rješenjem tužitelja broj In-531132 priznato pravo na invalidsku mirovinu i novčanu naknadu za tjelesno oštećenje radi posljedica te nesreće.

Slijedom navedenog predlaže da mu tuženi vrati, odnosno isplati navedene iznose u ukupnoj svoti od 160.381,69 kn sa zakonskom zateznom kamatom od utuženja do isplate.

Podneskom od 08. studenog 2005. godine povisuje tužbeni zahtjev obzirom na isplate u narednom periodu i za razdoblje od 01. veljače 2004. godine do 10. srpnja 2004. godine na ime invalidske mirovine iznos od 14.622,14 kn, a na ime novčane naknade za tjelesno oštećenje iznos od 3.644,90 kn, odnosno ukupno 18.267,13 kn sa zakonskom zateznom kamatom od povišenja tužbenog zahtjeva (podnesak 08. studenog 2005. godine).

Tuženi u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev jer da tužitelj traži naknadu za tjelesno oštećenje sukladno Zakonu o mirovinskom i invalidskom osiguranju koji je u međuvremenu prestao važiti, te ističe da prema čl. 160 sada važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju da tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete samo za novčana davanja zbog priznatog prava na mirovinu kao i troškove profesionalne rehabilitacije. Nadalje, ističe prigovor zastare za potraživanja od 1. ožujka 1998. godine do 31. prosinca 2001. godine, odnosno za sva potraživanja do 10. svibnja 2001. godine, jer da se radi o potraživanjima koja zastarijevaju za 3 godine. Također, da nije napravljena specifikacija „troškova MIO“ te da se ne zna na što se isti odnose.

Tuženi tijekom postupka nadalje ističe da je osiguranik tuženika osoba rođena 1926. godine što znači da danas ima 79 godina, a da bi po redovnom tijeku stvari sa 65 godina stekao uvjete za starosnu mirovinu. Stoga smatra da za tih 14 godina (od 65 do 79 godina osiguranika tužitelja) nije dužan plaćati naknadu. Predlaže da tužitelj dostavi uplatnice kao dokaz da je plaćao naknadu za tjelesno oštećenje i invalidsku mirovinu tih 14 godina.

Tijekom postupka sud je izvršio uvid u prijavu o nesreći na poslu, rješenje o priznanju prava na tjelesno oštećenja te prava na invalidsku mirovinu, obračun isplate na ime invalidske mirovine i na ime tjelesnog oštećenja (od 01. ožujka 1998. godine do 31. siječnja 2004. godine), presude Okružnog privrednog suda u Zagrebu (P-4367/91, P-6677/89, P-1894/85) te ovog suda (P-7993/98), obračune isplate za invalidsku mirovinu i tjelesno oštećenje za razdoblje od 01. veljače 2004. godine do 10. srpnja 2004. godine.

Na temelju čl. 8. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), cijeneći sve dokazane činjenice na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sud je utvrdio da je tužbeni djelomično osnovan.

Nije sporno da je rješenjima tužitelja Ivan Krnić, bivši zaposlenik tuženika zbog nesreće na radu kod tuženika, istome priznato pravo na invalidsku mirovinu i na tjelesno oštećenje te da je u prethodnim periodima od u odnosu na predmetni, tuženi temeljem presuda što Okružnog privrednog suda u Zagrebu, što ovog suda, isplaćivao tužitelju one iznose koje je tužitelj po naprijed navedena dva osnova isplaćivao svom osiguraniku Ivanu Krniću.

Sporna je zastara potraživanja, primjena zakona te osnovanost potraživanja obzirom na današnju dob osiguranika.

Kao prvo valja reći da se štetni događaj dogodio 09. prosinca 1977. godine te da je osiguraniku tuženika priznato pravo na invalidsku mirovinu i tjelesno oštećenje od 08. studenog 1978. godine, odnosno 11. lipnja 1979. godine prema tadašnjem Zakonu o mirovinskom i invalidskom osiguranju. Bez obzira što se naknadno promijenio zakon te što je sada na snazi Zakon o mirovinskom osiguranju valja reći da za štetu, odgovornost za štetu i visinu naknade se primjenjuju propisi koji su vrijedili na dan šetnog događaja. Naime, tada važeći zakonom osiguranik tužitelja je stekao određena prava koja stupanjem na snagu novog

zakona nisu ukinuta, pa tako niti pravo tužitelja da od tuženika potražuje naknadu u visini izvršenih isplata za invalidsku mirovinu i tjelesno oštećenje.

U odnosu na prigovor zastare potraživanja koja su dospjela od 01. ožujka 1998. godine do 10. svibnja 2001. godine, valja reći da je isti osnovan i to za sva potraživanja koja su dospjela od 01. ožujka 1998. godine do 07. svibnja 2001. godine. Sukladno odredbi čl. 213 st. 2 Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju zajednica ima pravo zahtijevati naknadu stvarne štete i to za novčana davanja isplaćena na osnovu priznatog prava na mirovinu, novčanu naknadu za tjelesno oštećenje i dr. Člankom 215 st. 1 naprijed navedenog zakona propisano je da potraživanja naknade štete prema odredbama tog Zakona zastarijevaju istekom rokova određenim Zakonom o obveznim odnosima. Člankom 376 st. 1 Zakona o obveznim odnosima je propisano da potraživanje naknade štete zastarijeva za 3 godine od kada je oštećenik doznao za štetu i osobu koja je štetu učinila.

Budući je tužitelj tužbu radi naknade štete podnio 07. svibnja 2004. godine za potraživanja koja su dospjela od 1. ožujka 1998. godine pa nadalje, to je u zastari potraživati naknadu štete za sva potraživanja koja su dospjela od 1. ožujka 1998. godine do 07. svibnja 2001. godine.

Dakle, obzirom na to utvrđenje, a uvidom u obračun naknada za invalidsku mirovinu sud je utvrdio da je tužitelj za razdoblje od 1. ožujka 1998. godine do 31. prosinca 1998. godine isplatio 15.664,20 kn, za razdoblje od 1. siječnja 1999. godine do 31. prosinca 1999. godine 20.076,60 kn, za razdoblje od 1. siječnja 2001. godine do 31. prosinca 2000. godine 21.343,80 kn i u razdoblju od 1. siječnja 2001. godine do 7. svibnja 2001. godine 11.282,65 kn. Do zadnjeg izračuna od 11.282,65 kn sud je došao na način da je iznos od 27.078,30 kn (koji je iznos isplaćen za cijelu 2001. godinu, dakle od 1. siječnja 2001. godine do 31. prosinca 2001. godine) podijelio sa 12 mjeseci, na taj je način dobiven iznos od 2.256,53 kn mjesečno, pa kada se mjesečni iznos pomnoži sa 5 mjeseci, dobije se iznos od 11.282,65 kn.

Budući je od 1. ožujka 1998. godine do 31. siječnja 2004. godine prema navodima tužbe isplaćeno 143.815,26 kn od tog je iznosa valjalo odbiti iznos od 68.367,25 kn (15.664,20 kn + 20.076,60 kn + 21.343,80 kn + 11.282,65 kn) jer je to potraživanje u zastari. Temeljem navedenog, kao osnovano potraživanje ostao je iznos od 75.448,01 kn koji je sud dosudio pod toč. I. izreke ove presude sa kamatom od 08. svibnja 2004. godine (dan nakon podnošenja tužbe). Također je sud dosudio tužitelju i pravo na naknadu štete koja je dospjela od 1. travnja 2004. godine do 10. srpnja 2004. godine, a vezano za isplatu naknade za invalidsku mirovinu i to u iznosu od 14.622,14 kn sa zakonskom zateznom kamatom od povišenja zahtjeva, a to je bilo 8. studenog 2005. godine.

Pri tom valja reći da nije osnovan prigovor da bi osiguranik tužitelja sa navršenih 65 godina života stekao uvjete za starosnu mirovinu, a kako je isti tijekom postupka navršio 79 godina, da tuženi nije u obvezi plaćati naknadu štete za invalidsku mirovinu za zadnjih 14 godina. Naime, sada pokojni osiguranik tužitelja je u invalidskoj mirovini od 11. lipnja 1979. godine, od kada nije u radnom odnosu pa nije niti mogao ostvariti efektivni radni staž, a sve to za eventualno stjecanje prava na starosnu mirovinu. Stoga činjenica što je stariji od 65 godina ne znači da ima automatski pravo na starosnu mirovinu po sili zakona. Dakle, nema mogućnosti prevođenja iz invalidske u starosnu mirovinu, već osiguranik tužitelja i dalje do kraja života ima pravo na isplatu invalidske mirovine.

Nadalje, u odnosu na zastaru potraživanja za tjelesno oštećenje valja reći da vrijede isti naprijed navedeni propisi te da je zastarjelo potraživanje tužitelja za naknade za tjelesno oštećenje koje su isplaćene u razdoblju od 1. ožujka 1998. godine do 7. svibnja 2001. godine.

Uvidom u obračune isplata za tjelesno oštećenje vidljivo je da je osiguraniku tužitelja u razdoblju od 1. ožujka 1998. godine do 31. prosinca 1998. godine isplaćeno 1.050,22 kn, u razdoblju od 1. siječnja 1999. godine do 31. prosinca 1999. 2.739,72 kn, u razdoblju od 1. siječnja 2000. godine do 31. prosinca 2000. godine 2.912,82 kn te u razdoblju od 1. siječnja 2001. godine do 7. svibnja 2001. godine 1.283,15 kn. Do zadnjeg izračuna od 1.283,15 kn sud je došao na način da je iznos od 3.079,56 kn (koji je iznos isplaćen za cijelu 2001. godinu, dakle od 1. siječnja 2001. godine do 31. prosinca 2001. godine) podijelio sa 12 mjeseci, na taj je način dobiven iznos od 256,63 kn mjesečno, pa kada se mjesečni iznos pomnoži sa 5 mjeseci, dobije se iznos od 1.283,15 kn.

Budući je od 1. ožujka 1998. godine do 31. siječnja 2004. godine prema navodima tužbe isplaćeno 16.566,43 kn od tog je iznosa valjalo odbiti iznos od 7.985,91 kn (1.050,22 kn + 2.739,72 kn + 2.912,82 kn + 1.283,15 kn) jer je to potraživanje u zastari. Temeljem navedenog, kao osnovano potraživanje ostao je iznos od 8.580,52 kn koji je sud dosudio pod toč. I. izreke ove presude sa kamatom od 08. svibnja 2004. godine (dan nakon podnošenja tužbe). Također je sud dosudio tužitelju i pravo na naknadu štete koja je dospjela od 1. travnja 2004. godine do 10. srpnja 2004. godine, a vezano za isplatu naknade za invalidsku mirovinu i to u iznosu od 3.644,99 kn sa zakonskom zateznom kamatom od povišenja zahtjeva, a to je bilo 8. studenog 2005. godine.

Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom I. i II. izreke ove presude.

Sud nije nalagao tužitelju da dostavi dokaze o isplati naknade za invalidsku imovinu i tjelesno oštećenje svom osiguraniku budući spisu prileži obračun stvarne isplate novčane naknade za sporno razdoblje, koja isprava se na temelju čl. 171 Zakona o općem upravnom postupku smatra javnom ispravom pa iz toga slijedi da je izvršena isplata utuženog iznosa, kao i činjenica vremena isplate.

U Zagrebu, 01. veljače 2008.g.

Sudac:
Gabrijela Topić Kordej v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu u Zagrebu u tri primjerka.

DNA:

- tužitelju
- tuženiku

Za točnost otpis - ovlašten službenik:

29/BB2 ROK

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
PODRUČNA SLUŽBA
Trg N. Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU	
4 PRIMLJENO	
neposr. poštom	17-01-2012
obično prepor.	
u _____	prim. _____
pristojba _____	pril. _____

Poslovni broj 1 Gžn-2278/08-2

Primljeno: 15. 02. 2012		11
Klasifikacijska oznaka	1500/08-29/382	Org. jed.
Urudžbeni broj	654-12-16	Pril. Vrij.

REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ines Smoljan, kao predsjednika vijeća, Radomire Felicijan Maoduš, kao suca izvjestitelja i Dubravke Burcar, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Središnja služba Zagreb, Mihanovićeva 3, protiv tuženika "Tehnika" d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 274, radi naknade štete, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 1. veljače 2008. godine, poslovni broj Pn-2772/04, u sjednici vijeća održanoj dana 29. studenog 2011. godine,

presudio je

Odbijaju se žalbe stranaka kao neosnovane i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 1. veljače 2008. godine, poslovni broj Pn-2772/04 i to prema tužitelju u pobijanom odbijajućem dijelu (stavak II. izreke), a prema tuženiku u pobijanom dosuđujućem dijelu (stavak I. izreke).

Obrazloženje

Pobijanom presudom naloženo je tuženiku da tužitelju plati 75.448,01 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 8. svibnja 2004. godine do isplate, iznos od 14.622,14 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 8. studenog 2005. godine, iznos od 8.580,52 sa zakonskom zateznom kamatom od 8. svibnja 2004. godine, te iznos od 3.644,9 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 8. studenog 2005. godine do isplate (stavak I. izreke). Odbijen je tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na isplatu invalidske mirovine u vremenu od 1. ožujka 1998. godine do 31. siječnja 2004. godine u iznosu od 68.367,25 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 8. svibnja 2004. godine do isplate, te u dijelu koji se odnosi na isplatu naknade za tjelesno oštećenje u razdoblju od 1. ožujka 1998. godine do 31. siječnja 2004. godine u iznosu od 7.985,91 kn sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos od 8. svibnja 2004. godine do isplate (stavak II. izreke).

Protiv odbijajućeg dijela te presude žalbu je izjavio tužitelj zbog svih žalbenih razloga, a posebice jer nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama te zbog pogrešne primjene materijalnog prava uz prijedlog prihvatanja žalbe.

Protiv dosuđujućeg dijela presude žali se tuženik zbog bitne povrede određaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava uz prijedlog usvajanja žalbe.

Žalbe nisu osnovane.

Predmet spora zahtjev je tužitelja radi naknade štete koju trpi isplatom invalidske mirovine te naknade za tjelesno oštećenje svom osiguraniku Ivanu Krniću (za razdoblje od 1. ožujka 1998. godine do 31. siječnja 2004. godine) koji je 9. prosinca 1977. godine doživio nesreću na poslu kao zaposlenik tuženika te mu je rješenjem tužitelja broj IN 531132 od 7. studenoga 1979. godine priznato pravo na invalidsku mirovinu kao i naknadu za tjelesno oštećenje radi posljedica te nezgode.

Odlučujući o navedenom tužbenom zahtjevu prvostupanjski je sud pravilnom primjenom materijalnog prava odlučio o predmetu spora prihvaćajući kao djelomično osnovan prigovor zastare.

Naime, u konkretnom slučaju s obzirom da je štetni događaj zbog kojih posljedica je osiguraniku tužitelja priznato pravo iz invalidskog i mirovinskog osiguranja nastao dana 8. studenog 1978. godine to se na razrješenje spornog obveznopravnog odnosa ima primijeniti Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju ("Narodne novine" broj 55/72 - dalje: ZOMIO) kada je i nastao obveznopravni odnos između stranaka. Prema odredbi čl. 213. ZOMIO-a zajednica ima pravo zahtijevati naknade štete u slučajevima predviđenim ovim zakonom bez obzira na to što su davanja koja predstavljaju štetu obuhvaćenu osiguranjem na teret mirovinskog i invalidskog osiguranja, a naknada štete koju zajednica ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovog zakona obuhvaća troškove i pune svote davanja koja se isplaćuju iz mirovinskog i invalidskog osiguranja kao što su davanja isplaćena na temelju priznatog prava na mirovinu i novčanu naknadu za tjelesno oštećenje zajedno sa doprinosima koji se isplaćuju na mirovinu odnosno na naknadu za tjelesno oštećenje. Prema odredbi čl. 215. st. 1. ZOMIO-a potraživanje naknade štete prema odredbama ovoga zakona zastarijeva istekom rokova određenim propisima o zastari potraživanja, a zastara počinje teći od dana izvršene isplate svakog pojedinog davanja sukladno st. 4. čl. 215. ZOMIO-a.

Polazeći od navedenog i primjenom odredbe čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 - dalje: ZOO) utemeljeno je prvostupanjski sud zaključio da su u zastari potraživanja tužitelja koja su dospjela od 1. ožujka 1998. godine do 7. svibnja 2001. godine (tužba je podnesena 7. svibnja 2004. godine), a što se odnosi i na naknadu za tjelesno oštećenje pa je pravilnom primjenom materijalnog prava sud odbio zahtjev tužitelja za isplatu invalidske mirovine u iznosu od 68.367,25 kn, kao i zahtjev za isplatu koji se odnosi na naknadu za tjelesno oštećenje u iznosu od 7.985,91 kn. Također je pravilnom primjenom materijalnog prava prvostupanjski sud zaključio da nije u zastari zahtjev za isplatu 75.448,01 kn sa zateznim kamatama od 8. svibnja 2004. godine do isplate, te iznos od 14.622,14 kn sa zateznom kamatom od 8. studenog 2005. godine (sve s temelja isplaćene mirovine) te iznos od 8.580,52 kn sa zateznom kamatom od 8. svibnja 2004. godine, te iznos od 3.644,99 kn sa zateznom kamatom od 8. studenoga 2005. godine (iznos isplaćen s temelja naknade za tjelesno oštećenje).

Žalbeni prigovori tužitelja nisu osnovani jer suprotno žalbenim navodima vođenjem spora za prethodno razdoblje ne prekida se zastara potraživanja za štetu koja tužitelju nastupa

tek izvršenom isplatom, a sve sukladno odredbi čl. 215. st. 4. ZOMIO-a, pa stoga suprotni žalbeni prigovori tužitelja nisu osnovani.

Nisu osnovani niti žalbeni prigovori tuženika. Suprotno žalbenim navodima u konkretnom slučaju za razrješenje obveznog pravnog odnosa treba primijeniti propis koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja kada je i nastao obvezni pravni odnos između stranaka, a to je ZOMIO.

Suprotno žalbenim navodima tužba u ovom sporu podnesena je dana 7. svibnja 2004. godine kako je to pravilno zaključio sud prvog stupnja.

Utemeljeno je prvostupanjski sud otklonio prigovor tuženika o relevantnosti činjenice da je osiguranik tužitelja sa navršenih 65 godina života stekao uvjete za starosnu mirovinu s obzirom da je osiguranik tužitelja ostvario pravo na invalidsku mirovinu te ostvaruje upravo invalidsku mirovinu do kraja života, a ne starosnu jer s obzirom da je bio u invalidskoj mirovini nije mogao niti ostvariti efektivni radni staž bitan za stjecanje prava na starosnu mirovinu. Prigovor kako po Zakonu o mirovinskom i invalidskom osiguranju ("Narodne novine" broj 102/98) koji je stupio na snagu 1. siječnja 1999. godine tužitelj više ne može tražiti isplatu s temelja tjelesnog oštećenja valja reći da navedeni prigovor nije osnovan s obzirom na već naprijed naveden pristup da se na razrješenje spornog obveznog pravnog odnosa ima primijeniti zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja, a osim toga tuženik ničim ne dokazuje da mu je naknadu za tjelesno oštećenje usklađena sa novim zakonom i mirovinskom osiguranju kako je to predviđeno tim zakonom.

Kako se mirovina isplaćuje unatrag to nije na štetu tuženika prvostupanjski je sud postupio kada je zaključio da je u zastari i potraživanje tužitelja koje se odnosi na cijeli svibanj 2004. godine, a ne samo srazmjerni dio. Priloženi obračuni stvarne isplate novčanih davanja osiguraniku tužitelja koja isprava se temelji na odredbi čl. 171. Zakona o općem upravnom postupku ima značenje javne isprave iz koje slijedi da je izvršena isplata utuženih iznosa i u kojem vremenskom razdoblju je isplata izvršena pa je stoga, a kraj okolnosti da tuženik nije dokazao da isplate mirovina nisu vršene, navedeni obračun primijenio kao dokaz o izvršenim isplatama upravo osiguraniku tužitelja.

Iz razloga navedenih, a kako u postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka, primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a uz odbijanje žalbi stranaka potvrđena je prvostupanjska presuda.

U Zagrebu, 28. studenog 2011. godine

Za točnost otpisavka - ovlašten službenik:
Brankica Rogec

Predsjednik vijeća:
Ines Smoljan, v.r.

